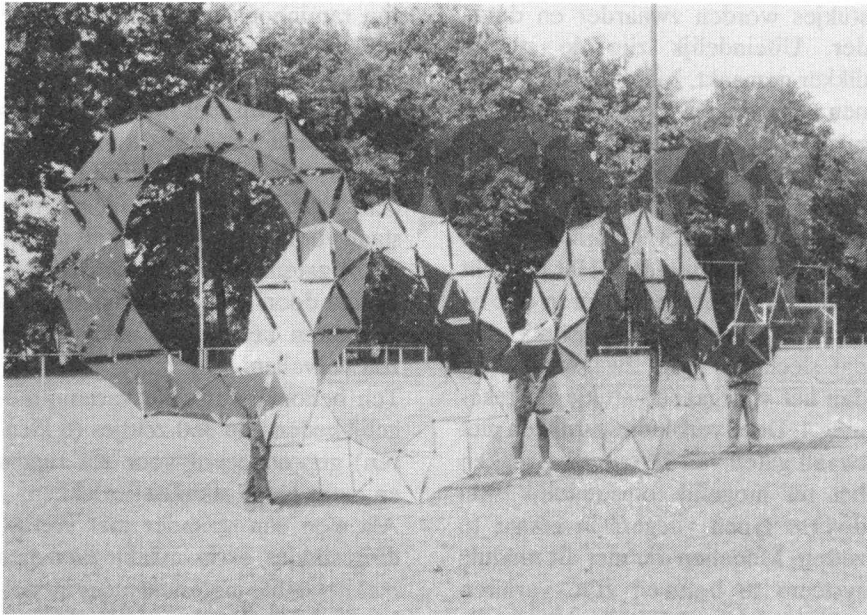

droom-vlieger-droom

Dit artikel werd eerder geplaatst in Vlieger papier 1/93, een uitgave van het Nederlands Vlieger Gezelschap. Enkele verbeteringen en/of aanvullingen zijn hierin opgenomen.

Red.

Wie kent niet de cirkelvormige- of ringvlieger van André Cassagnes? Opgebouwd uit twee cirkels boven elkaar (mogelijk geïnspireerd door de twee ringen van Alexander Bell) met standaardmaten (en boog) aluminium, waartussen driehoekige concaaf zeiltjes gespannen zijn. De twee cirkels zijn met elkaar verbonden door staanders met enkele zeiltjes die de vlieger op de windrichting houden.

De vlieger staat als een blok in de lucht en wie André Cassagnes ermee bezig heeft gezien weet, dat deze vliegerartiest er capriolen mee uit weet te halen door de vlieger stabiel tot vlak boven het publiek te laten dalen en weer even gemakkelijk omhoog te laten stijgen.

Geïnspireerd door deze vlieger ben ik aan het experimenteren geslagen. Ik bleek niet de enige te zijn. Een lid van de Zeeuwse Vlieger Vrienden liet zijn exact nagebouwde Cassagnes-ringvlieger op tijdens het vliegerfeest in Scheveningen. Werke-

lijk een plaatje! Overwegend wit met regenboogkleuren als contrast. Mijn enthousiasme temperde echter, toen bleek dat er 48 meter koolstofbuis van 6 mm in verwerkt was, een kapitaal dus! Naast die geldkwestie stond het mij ook niet aan dat er alleen maar een cirkel/ring gebouwd kon worden, ondanks de 54 verwerkte zeiltjes. Er waren 54 zeiltjes gebruikt, te weten: 24 gelijkzijdige driehoeken, 24 haakse driehoeken en 6 vierkanten, alle concaaf

gesneden en afgebiesd. In het bouwsysteem van Cassagnes zitten alle zeiltjes permanent met elastiek vast in het frame (tekening 1). Dat probleem moest eerst opgelost worden. Samen met vliegeraar Jan Grandia is er een oplossing gevonden, door elk hoekverbindingstuk uit te breiden met een soort paddestoeltje (tekening 2). Alle zeiltjes werden op de hoekpunten voorzien van grijze rubberingetjes (doorsnee 22 mm), die verkrijgbaar zijn bij campingwinkels. Deze ringetjes kunnen om de paddestoeltjes haken. De ongeveer 100 verbindingstukjes en zeiltjes samenvoegend kwam ik tot de ontdekking, dat door het boren van één extra gat in het hoekverbindingstukje er twee cirkels samengevoegd konden worden tot een horizontale acht of een zonachtige vlieger. Dat was dus een doorbraak in het experiment. Er konden door een aangepast verbindingstukje ineens meer typen vliegers gebouwd worden! Een andere ontdekking was, dat voor de horizontale verbindingen niet persé koolstofbuizen gebruikt behoefde te worden, maar dat ook 6 mm raminhout hiervoor geschikt is als dat de lengte van 50 cm maar niet overschrijdt. Nu was ik door het aanpassen van het verbindingstukje

